

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Ludmily Valentové a Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce v právní věci **žalobkyně: V. T. M. H.**, zastoupena Mgr. Vojtěchem Veverkou, advokátem, se sídlem Kladno, nám. Starosty Pavla 40, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2005, č. j. 46 Az 53/2005 - 17,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Vojtěchu Veverkovi **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti částkou 1279,30 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá včasnou kasační stížností shora označený rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2005, č. j. OAM - 539/LE - 01 - 07 - 2005, jímž byla její žádost o azyl zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném ke dni rozhodování žalovaného (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatelka výslovně uplatňuje kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a navrhuje aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Konkrétně uvádí, že v zemi jejího původu jsou velice špatné pracovní podmínky, dělníci jsou často bití a týráni, přičemž u ní samotné vzhledem k jejímu vzdělání lze předpokládat, že by v zemi původu byla do sociální skupiny dělníků zařazena a bylo by s ní zacházeno v rozporu se základními lidskými právy. Proto jí měl být udělen azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu. Ze stejných důvodů měl být posouzen i důvod pro udělení humanitárního azylu podle § 14 citovaného zákona. Krajský soud pochybil, pokud posuzování důvodů podle § 14

navázal na posuzování důvodů podle § 12 zákona o azylu, kterého v daném případě užito nebylo.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Kasační stížnost podala účastnice řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelka v ní uplatňuje důvody, jež Nejvyšší správní soud subsumoval pouze pod důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť důvody podle písm. b) nejsou v kasační stížnosti jakkoli blíže vymezeny. Kasační stížnost je přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka argumentuje kasačním důvodem zakotveným v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a namítá, že rozsudek krajského soudu trpí nezákonností z důvodu nesprávného posouzení právní otázky aplikace § 12 a § 14 zákona o azylu na její případ. Ve vztahu k její obavě z pronásledování z důvodu pravděpodobné příslušnosti k sociální skupině dělníků ohrožených týráním či mučením ze strany soukromých zaměstnavatelů, Nejvyšší správní soud konstatuje, že se vymezení pojmu sociální skupina věnoval již ve své předchozí judikatuře, a to především v rozsudku ze dne 18. 12. 2003,

č. j. 6 Azs 45/2003 - 49 a zejména rozsudku ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 63/2004 - 60, publikovaném pod č. 364/2004 Sb. NSS.

Rovněž otázkou, zda byl žalovaný povinen posuzovat důvody pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu v případě, že žádost o azyl byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16, se Nejvyšší správní soud zabýval. Zejména lze poukázat na rozsudek ze dne 10. 2. 2004, č. j. 4 Azs 35/2003 - 71, či rozsudek ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publikovaný pod č. 244/2004 Sb. NSS.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut. Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci náleží v souladu s § 11 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb ve znění účinném do 31. 8. 2006 (dále jen „advokátní tarif“) odměna za písemné podání soudu týkající se věci samé (podání kasační stížnosti) ve výši 1000 Kč. Odměna za převzetí a přípravu zastoupení ve smyslu písm. b) téhož ustanovení nebyla zástupci přiznána, neboť nedošlo k poradě s klientem. Dále zástupci náleží náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 75 Kč za jeden úkon podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, celkem tedy 1075 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 odst. 1 a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 204,30 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 1279,30 Kč.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu